

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 122.

Maribor, dne 21. oktobra 1912.

Letnik IV.

Zgodovinski dan.

To vam je bil včeraj dan, ki bo ostal v po-
vestnici hrv.-slov. naroda zapisan z zgodovinskimi,
zlatimi črkami. Iz vseh slovenskih in hrvaških de-
žel so se zbrali v Ljubljani najodličnejši in naj-
uglednejši zastopniki, da so pred vsem svetom glas-
no povedali, da je hrvaško-slovenski narod enega
srca, enega duha, ene duše. Zapustili smo torišče
praznih besed in stopili na realna tla. Za nami so
velike in neplodne besede o bratski ljubezni in
vzajemnosti in pred nami stoji mogočna in enotna
Hrvaško-slovenska stranka prava z enakimi politič-
nimi cilji, osnovana na enotnem kulturnem pravcu
krščanstva. Hrvati in Slovenci se ne bomo več iz-
gubljali v besedah, ampak bomo delali pod enotnim
vodstvom, na enakih načelih za skupnim ciljem.
Vsemogočni, blagoslovi!

Združenje slovenskega in hrvaškega naroda.

Naše poročilo o dogodkih včerajšnjega dne v
Ljubljani naj pričnemo s poročilom o zgodovinskem
zborovanju, v katerem so odobrili najmerodajnejši
zastopniki Stranke prava in V. L. S. sklep hrvaško-
slovenskega izvršnega odbora ter resno in mo-
žato določili: Stranka prava in V. L. S. se spojite
v enotno Hrvaško-slovensko stranko prava.

Koj po tretji uri popoldne so se zbrali v veli-
ki dvorani hotela „Union“ poslanci in člani vodstev
obeh strank. Zbranih je bilo 82 mož. Zastopane so
bile vse hrvaške in slovenske pokrajine od ponosne
Bosne do našega Korotana. Od Hrvatov so bili nav-
zoči: dr. Mile Starčević, Akačič, dr. Šegvič, Vla-
hovič, Peršič, dr. Banjavčič, Kirac, dr. Laginja,
Hrustič, dr. Pazman, dr. pl. Kiš, Polič, Mrlić, dr.
Tkalčič, Zagorac, Novak, Tomač, pl. Vancas, dr.
Mazzi, Scarpa, dr. Petričić, Jakuba, pl. Vučetič,
Veseličič, Grašič, dr. Prebeg. Od Slovencev, ki jih
je bilo vseh 56, so bili iz Kranjske: dr. Šusteršič,
dr. Krek in vsi drugi državni in deželni poslanci;
iz Goriške: dr. Gregorčič, Fon z vsemi poslanci, iz
Koroške: Grafenauer, dr. Breje in glavni zaupniki;
iz Štajerske: poslanci dr. Korošec, dr. Verstovšek,
Roškar, Pišek, dr. Jankovič, dr. Benkovič, Brenčič,
Terglav, Vrečko, Novak, Ozmeč, član vodstva V. L.
S. dr. Hohnjec in dekan Tomažič.

Dvorana „Unionova“ je bila svečano okrašena.
Na balkonu so viseli grbi hrvaških in slovenskih
dežel z zastavami. Že zunanost je kazala, da se
pripravlja nekaj velikega, zgodovinskega. Ko sta
vstopila voditelja dr. Šusteršič in dr. Mile Starče-
vič roko v roki, so ju zbrani viharno pozdravljali.
Tudi pozdrav med hrvaškimi in slovenskimi zastop-
niki je bil živahen, pristrčen.

Zborovanje je otvoril dr. Šusteršič: „Otvor-
jam hrvaško-slovenski zbor (živijo). Pozdravljam iz
vseh delov hrvaško-slovenske domovine zbrane za-
stopnike, ki ste prišli, da sodelujete pri zgodovins-
kem dejanju, pri hrvaško-slovenskem zedinjenju. Dal
Bog, da bi bili naši ukrepi srečni in bi se do-
segli tisti vspehi, ki jih pričakuje narod.“ (Živijo.)

Na predlog dr. Šusteršiča je bilo nato izvolje-
no med velikim navdušenjem sledeče: predsedstvo:
predsednik dr. Mile Starčević, podpredsednik posl.
Grafenauer, zapisnikarja Cezar Akačič in dr. Breje.
Predsedstvo zavzame svoje prostore in dr. Starče-
vič se zahvali za izkazano čast v prisrčnih besedah.
V svojem nagovoru izjava med viharim pritrdjevan-
jem: Globoko ganjen zavzemam mesto predsednika
na zborovanju, ki združuje zastopnike enega naro-
da, hrvaško-slovenskega imena. Nismo se sestali, da
eden drugega ukanimo. Mi smo vsi prepričani o
spasovitosti ideje, ki zahteva slovo in jedinstvo hr-
vaško-slovensko. Došli smo, da pred celim svetom
pokažemo, da smo na jugu monarhije faktor, ki se
ne pusti upogniti, preko kojega se ne da stopiti. In
ideja združenja je vodila naše dede od kneza Sama
do Ljudevita Posavskega, od tega do Zrinskega in
Frankopana, od teh do stvoriteljev hrvaške prag-
matične sankcije in potem dalje do naše dobe. Ta
ideja tedaj ni samo utemeljena v krvi, veri in jezi-
ku, temveč tudi v skupnosti interesov, v geografski
legi in v skupni povestnici. Mi hočemo danes uda-
riti temelje skupnemu delu. Danes je znamenit, hi-

storični moment za hrvaško-slovenski narod, ki mo-
ra delati z vsemi dopuščenimi sredstvi za oživotvor-
jenje hrvaško-slovenske države. (Živahno pritrdje-
vanje.)

Stjepan Zagorac govori.

Bivši poslanec hrvaškega sabora, Stjepan
Zagorac govori nato v imenu Hrvatov. Govor-
nik izjava: Današnji dan je zgodovinskega pomena
za bodočnost slovanskega juga v habsburški mo-
narhiji, v prvi vrsti za bodočnost hrvaško-slovens-
kega naroda. Današnji dan je svečana manifestaci-
ja hrvaško-slovenskega jedinstva, ne samo kulturne-
ga, socialnega in etniškega, temveč tudi politične-
ga. Temelji so bili stavljeni že pred več nego sto
let, ko so naši očetje na zboru v Zagrebu l. 1712
ustvarili hrvaško pragmatično sankcijo, v kateri so
izjavili, da hočejo samo onega člana habsburške di-
nastije priznati za svojega kralja, ki bo vladal tudi
nad Kranjskim, Štajerskim in Koroškim. (Nato na-
vede govornik še razne druge zgodovinske momen-
te, ki govorijo o našem jedinstvu in nadaljuje: Kar
danes ustvarjamo in delamo, to je utemeljeno v hi-
storiji in v narodnih načelih. Jedinstvo, ki ga danes
proglamo, ni jedinstvo kričavih besed, ampak
jedinstvo dela, jedinstvo akcije za eden veliki, sku-
pni cilj.)

Kaj hočemo? Hočemo, da živimo življenje do-
stojno naroda z našo kulturo, z našo historijo in na-
šega pomena. Nikogar nečemo ovirati v njegovem
napredku, ampak zahtevamo, da se nam pripusti,
da se razvijamo na svojem in s svojim. Očita se
nam, da rušimo temelje monarhije in delamo pre-
vrate. To je nepravilno. Mi nečemo nič drugega,
kakor ustavnim putem doseči zakone, ki so v skladu
z večnimi in nepremakljivimi principi pravice,
to se pa pravi, ustvarjati na vzvišenem geslu: ju-
stitia regnorum fundamentum. (Mi
hočemo zakone, ki bodo izvor blagostanja za vse
narode v monarhiji in ne samo za privilegirance.
Zakaj bi nemogla biti v naši monarhiji srečna in
zadovoljna in napredna Avstrija in Ogrska vspre-
dno s srečno Hrvaško in Slovenijo? Ali so naši in-
teresi nasprotni interesom monarhije? Nikakor ne!
Bodočnost monarhije leži brez dvoma na jugu. Mo-
narhija je vsled svojega položaja pozvala, da po-
sreduje med zapadom in iztokom. Potem je brezpo-
gojno resnično, da ima ta položaj samo po nas juž-
nih Slovanov. Ali sme in more monarhija, potem vr-
šiti svojo nalogo posredovalca brez nas ali celo
proti nam? To bi bila za monarhijo katastrofa.
Zato se hočemo mi Jugoslovani boriti z vsemi
sredstvi, dokler ne zmagamo in upamo, da bodo
nas podpirali vsi, ki hočejo naši državi dobro.
Naš sestanek se vrši v zgodovinskem času.
Nevarnost, da bi se iz balkanske iskre razvil stra-
hovit požar, ni minula, ampak bo nastala še le po
balkanski vojski. Interesi monarhije bodo na vsak
način tangirani. Samo en ugoden izhod je za mo-
narhijo in ta izhod je: rešitev jugoslovanskega
vprašanja v smislu in duhu dela in programa
Stranke prava. Sodelovati pri rešitvi balkanskega
problema, ne da je prej rešeno jugoslovansko vpra-
šanje zelo slabo in težavno. Balkansko vpra-
šanje vsebuje tudi jugoslovansko vprašanje.
Če bi bila monarhija to vprašanje že rešila,
bi bila njena pozicija veliko ugodnejša. Danes
smo zbrani samo mi Slovenci in Hrvati, mo-
goče pa ni daleč čas, ko se bodo nam pridružili še
tudi bratje moslimini in srbski bratje, ko bodo uvi-
deli, da je tudi njihov spas v načelih Stranke
prava. Dokler se pa to ne zgodi, bomo mi Hrvati
in Slovenci žilavo delali. V očigled žalostnih razmer
na Hrvaškem pripravimo in stopajmo mi živahno na
delo, faktorjem to in onstran Lajta pa kličemo: Ca-
veant consules!

Zagorac govori je bil velikokrat prekinjen
od urnebesnega ploskanja in pritrdjevanja. Celemu
ponosnemu zboru so šle njegove besede iz srca. Ko
se je navdušenje pomirilo, je predlagal sledečo re-
solucijo, ki jo je bil sklenil izvršilni odbor že na
Dunaju:

„Izjavljamo, da tvorimo mi Hrvati in Sloven-
ci eno narodno celoto. Vsled tega hočemo pristaši
S. P. in V. L. S. skupno delovati v duhu in

pravcu programa Stranke prava za jedinstvo, pra-
vice in svobodni razvoj hrvaško-slovenskega na-
roda v okviru habsburške monarhije. V svesti smo
si, da so hrvaško-slovenske dežele odločilnega po-
mena za pozicijo monarhije kot velevladstvi in ka-
kor se zavedamo svojih dolžnosti napram monar-
hiji, tako odločno zahtevamo in pričakujemo, da
se zave tudi monarhija svojim dolžnostim napram
našemu narodu.“

Tudi ta resolucija je izzvala viharje navdu-
šenja.

Nato je sledila kratka pavza, v kateri so se
zbrani skupno fotografirali. Naj ves svet zve, da
smo se Hrvati in Slovenci združili, naj pričajo o
tem sliki, ki bodo predočevale takorekoč prvi hr-
vaško-slovenski sabor.

Dr. Šusteršič govori.

Po odmoru je povzel besedo zastopnik Sloven-
cev, duša celega zedinjenja, deželni glavar dr. Iv.
Šusteršič. Njegova izjava so neprenehoma
vzbujala silno pritrdjevanje, ki je mestoma doseglo
demonstrativen značaj. Rekel je:

Našli smo se in vodi nas odločna volja, da
ostanemo skupaj enkrat za vselej;
(Burno pritrdjevanje.)

To je realno-politično dejstvo, ki govori jasne-
je, zgovorneje, prepričevalneje, nego bi mogel naj-
sijajnejši govornik.

A še jasneje in glasneje boče govorilo dejst-
vo, da bomo v istini ostali skupaj!
(Viharno pritrdjevanje.)

Iz lirčne atmosfere meglenih fraz in bratskih
objemov smo stopili na prozaična tla realne politike.
Na tem terenu ostanemo.

Zavedamo se, da se zamore hrvaško-slovensko
vprašanje srečno rešiti samo na trdnih tleh realne
politike, ki računa z drugimi razmerami, z samimi
prijaznimi in sovražnimi silami.

Varovati se moramo in hočemo nesmiselnega
in neplodnega frazerstva in kričarstva, ki ljubi po-
zo radikalno narodnega junaštva, v resnici pa ni
nič drugega, kakor neka politična histeri-
ja (tako je!), ali pa, kar je še hušje, prer-
ačunjeno komedijantstvo. (Iskrena.)

Varovati se moramo in hočemo gnilega libera-
lizma (veliko pritrdjevanje), modernega „svobodomi-
selstva“ (ponovno veliko pritrdjevanje), ki nosi na je-
ziku svobodo vesti, ki pa je v resnici brutalna
negacija duševne svobode in morali-
čen anarhizem. (Burno pritrdjevanje.)

Varovati se moramo in hočemo brezplodne ne-
gacije, praznih protestov in melanholičnega jadiko-
vanja. (Pritrdjevanje.)

Mi hočemo biti stranka resnega,
treznega, neumornega, pozitivnega
dela! (Tako je.)

Ugovarjati moramo gotovemu podtikanju. Hr-
vaško-slovensko združenje, ki se je srečno zvrstilo,
ni nikomur v kvar. (Pritrdjevanje.) To zdru-
ženje je samo ob sebi umevna posledica večstoletne-
ga, etničnega, kulturnega in narodnega jedinstva Hr-
vatov in Slovencev. Nagib za to združenje je lju-
bezen do domovine, namen pa skupno na-
rodno, gospodarsko in kulturno delo za jedinstveni
hrvaško-slovenski narod v okviru habsbur-
ške monarhije. (Viharno odobravanje in pri-
trdjevanje.) Daleko nam je vsako sovra-
stvo zoper druge narode. (Burno pritrdje-
vanje.) Nasprotno: mi želimo bratsko sodelovati z
vsemi narodi monarhije za veličino in moč habsbur-
škega gospodstva. (Ponovno veliko odobravanje.)

Ako se pa na žalost obrača neutemeljeno so-
vrastvo drugih zoper nas, se moramo brani-
ti in se bomo vselej tudi znali brani-
ti. (Vihar pritrdjevanja.)

Mi tudi nečemo biti ekskluzivni v okviru na-
še lastne narodnosti. Nikdar nas ne sme zaslepiti
strankarstvo, da bi ne pozdravljali in podpirali vsa-
kega poštenega dela in stremljenja, ki je v prid na-
šemu narodu, naj prihaja to delo in strem-
ljenje od kogar hoče. Vrata so odpr-
ta na stečaj slehernemu, kije pošte-
ne volje. (Burno odobravanje.) Radujemo se, da
smo Hrvati in Slovenci, ki smo danes tu zbrani, —

ene in iste vere, v kateri hočemo po zgledu naših očetov živeti in umreti. (Viharno pritrjevanje.) Prištevamo pa seveda našemu narodu, tudi tiste rojake v posameznih deželah, ki pripoznavajo drugo vero. (Ponovno velika pritrjevanje.) Obžalujemo, da nas je nemila zgodovina v tem raztrgala, naše moči ne zadostujejo to spremeniti. Računati moramo s tem realnim dejstvom. Kakor pa zahtevamo od slehernega, da spoštuje naše nerazrušljivo versko prepričanje in našo svobodo, prosto živeti in se razvijati po tem prepričanju, tako spoštujemo vsako drugo pozitivno versko prepričanje, pravo svobodo vesti in verskega življenja. (Veliko odobravanje.)

In tako pošiljamo danes, v tem slovesnem trenutku, srčne pozdrave versko ločenim bratom z željo, naj se združijo z nami v skupno delo za blagor starodavne, skupne domovine. (Vihar odobravanja.)

Naj boče dovoljenih še nekaj besed v politično taktičnem oziru.

Idealne temeljne poteze našega programa, to je programa Stranke prava, nas nikakor ne silijo, da bi zapirali oči pred realnimi dejstvi. Z dejanskimi razmerami treba marveč vedno in vsepovsod računati. Program Stranke prava ni mrtev petrifikat, (pritrjevanje), temveč nekaj živega, tedaj sposoben za razvoj in kakor vsak politični program tudi potreben razvoja. Mi hočemo skupaj delati, da prilagajamo program vsakokratnim aktualnim razmeram, ne da bi količikaj popustili v idealnem oziru. (Veliko pritrjevanje.) Računati moramo zlasti z raznoličnostjo držav in dežel, v kojih živi dandanes hrvaško-slovenski narod. Ne moremo delati v nekem pogledu iste politike na Dunaju in v Pešti, v Zagrebu, Sarajevu, Ljubljani, Gradcu, Celovcu, Zadru ali Gorici. Razmere so prerazlične. V prvi vrsti je stvar narodnih zastopnikov in avtonomnih deželnih organizacij stranke, da najdejo prava pota, prilagoditve se posebnim razmeram in varujejo programatične temelje. Vse pa mora voditi delotvorna ljubezen do skupne domovine, zavest, da pripadajo enemu ljudstvu, enemu narodu. (Veliko odobravanje in pritrjevanje.)

Zvršilo se je dolgo zaželeno, nujno potrebno združenje v resnem zgodovinskem trenutku. In zato lahko radostno vzkliknemo:

Hrvaško-slovenski narod je eno telo, eno srce, ena duša! In še eno samo besedo za sklep: Besed je zadosti, naj sledijo dejanja. Našli smo se — ostanimo skupaj!

Tem besedam je sledil nepopisen vihar navdušenja.

Ko se je navdušenje poleglo, je bila predlagana resolucija soglasno sprejeta.

Dr. Mile Starčević se dvigne in ginjen zahvaljuje odličnemu zboru. To je za me naj srečnejši dan, izjavlja hrvaški voditelj, ker vidim oživotvorjene svoje ideale. Vsemogočni naj nam pomaga, da bomo tako nadaljevali, kakor smo začeli in naj nam da svojega blagoslova.

Zborovanje je bilo zaključeno. Naenkrat pa zadoni po dvorani mogočno in krepko: „Lepa naša domovina.“ Nepozaben ostane ta trenutek vsakomur, ki ga je doživel. Častno število mož-voljakov hrvaškega in slovenskega naroda je stojelo pelo našo himno, to je moralo vsakega pretresti in presuniti. In ko je petem zdonela, so se zopet ponovile navdušene ovacije med združenimi brati. Le počasi in z zavestjo, da se je ravnokar zgodilo nekaj velikega, s samozavestnim veseljem na ustnah so se zborovalci razšli.

Hrvaško-slovenski komerz.

Svečanostnemu popoldanskemu zborovanju je sledil zvečer v veliki „Unionovi“ dvorani komerz, na katerem so si naši voditelji prej stotinami množice podali roke k jedinstvu in neomahljivi zvestobi ter je to jedinstvo slavilo, slavje, kakor še nikdar. Tako impozantne, tako veličastne manifestacije za združenje Hrvatov in Slovencev, kakor je bila večer zvečer v „Unionovi“ dvorani, slovanski jug še ni videl. Odkrito povedano: naše pero je veliko pre slablo, da bi zamogli podati poročilo, po katerem bi si človek lahko ustvaril natančno sliko o tem prekrasnem večeru. Samo kdor je ta komerz doživel, slišal govore in videl nepopisno navdušenje, si lahko predstavlja, kakšno brezprimerno radost je vzbudilo hrvaško-slovensko združenje v slovenskem ljudstvu. Večer mu ostane za vse čase nepozaben.

Velika „Unionova“ dvorana je bila že ob 8. uri zvečer nabito polna. Razum hrvaških in slovenskih poslancev in zaupnikov, ki so se spet zbrali polnoštevno — Hrvatov je bilo celo precej več — so prihitele na komerz stotine občinstva iz Ljubljane in z okolice. Hrvaške poslance je občinstvo pri njihovem dohodu viharno pozdravljalo, zlasti voditelja dr. Starčević in dr. Šusteršič sta bila predmet šumnih ovacij.

Otvoril je komerz dr. Šusteršič. Ko je rekel: otvarjam hrvaško-slovenski komerz, je zašumelo po dvorani navdušenja. Napil je potem najprvo hrvaško-slovenski domovini in v drugi vrsti dr. Mile Starčeviću. Obe napitnici ste izzvale nepopisne prizore. Množica je vstala iz sedežev in po dvorani so odmevali večminutni ropokopski. Zlasti nepozaben, pa ostane človeku trenutek, ko je po napitnici na hrvaško-slovensko domovino začnela po dvorani „Lepa naša

domovina.“ Množica je prekipela navdušenja. Po teh dveh napitnicah je prevzel stoloravnateljstvo dr. Starčević. In potem so se vrstili navdušeni govori, je dovršeno igrala godba „Slovenske Filharmonije“ in je prepeval zbor — moški in mešani — „Ljubljane“ prekrasne pesmi. Govorila je cela vrsta najodličnejših mož. Radi tesnobe prostora navajamo samo imena: dr. Starčević, poslanec Vancas iz Bosne, dr. Korošec, dr. Dulibič, Grafenauer, posl. dr. Sunarič iz Bosne, dr. Krek, poslanec Kirac iz Istre, poslanci razpuščenega sabora Vuk pl. Kiš, Cezar Akačič, Stjepan Zagorac, Ivan Zatluka, poslanec Fon, načelnik Z. O. dr. Pogačnik in zaključne besede zopet dr. Starčević. Odmevala je „Unionova“ dvorana že viharjev navdušenja, toda tolkega, kakor ta večer, ko smo slavili združenje hrvaško-slovenskega naroda, še nikdar.

Seja glavnega odbora V. L. S.

Včeraj predpoldne ob 10. uri se je vršila v knjižnici Katoliške tiskarne seja glavnega odbora V. L. S. Poslanci in drugi odborniki so se zbrali skoraj polnoštevno. Po dvehurni živahni razpravi o vseh važnejših tekočih zadevah, katere so se od štajerske strani udeležili dr. Korošec, dr. Hohnjec in dr. Verstovšek, od koroške strani dr. Breje in Grafenauer, so se storili važni sklepi in se je ob koncu soglasno sprejela sledeča resolucija:

Centralno vodstvo V. L. S. jemlje z ogorčenjem na znanje poročilo koroškega strankinega vodstva o nečuvnem zatiranju slovenskega ljudstva v vseh panogah javne, avtonomne in državne uprave na Koroškem, protestira proti sistematični zlorabi javne oblasti v ponemčevalne namene in proti raznim poskusom vtisniti deželi na umeten način pečat izključno nemškega značaja, konstatira, da je ljudsko štetje iz leta 1910 falzifikat dejanskih razmer, ki vsled tega za presojo narodnostnih zadev in vprašanj ne more priti v poštev in končno od poslancev V. L. S. nujno pričakuje, da nevdržljivim razmeram na Koroškem posvečajo svojo najintenzivnejšo skrb in pozornost ter se pri tem eventualno poslužujejo tudi najostrejših parlamentarnih sredstev.

Koroškim pritožbam se pridružujejo tudi štajerski zaupniki ter kažejo na vedno silnejši pritisk od Nemcev pod očividno zaslonbo sovražne nam vlade.

Posvetovanje časnikarjev.

Kot nekaj uvod k velikemu včerajšnjemu dnevu se je vršilo soboto zvečer posvetovanje časnikarjev Stranke prava in V. L. S. Udeležba je bila nepričakovano lepa. Zastopani so bili vsi naši slovenski listi in tudi vsi glavni hrvaški. Tudi „Straža“ in „Slovenski Gospodar“ sta poslala zastopnike. Posvetovanje je otvoril in vodil senior slovenskih časnikarjev dr. Žitnik. Referat je imel gospod Terseglav. Po živahni, interesantni debati, v kateri smo razpravljali najbolj pereča in košljiva vprašanja, je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija:

Katoliški časnikarji, pripadajoči hrvaški S. P. in V. L. S., zbrani dne 19. oktobra na sestanku v Ljubljani, izjavljajo, da smatrajo enotno smer v časopisu, namenjenem somišljenikom obeh strank, za potrebno in so se konkretno zedinili v tem, da postopa

1. njihovo časopisje glede političnega državnopravnega programa odslej popolnoma edino;
2. v kulturnem in socialnem oziru stoji to časopisje na katoliški kulturni bazi. Odločno je odklanjati vsako svobodomiselnost kulturno obzorno strujo. Ljudstvo je treba tudi v političnem izobraževanju navajati na zahteve krščanske morale, svobodo vere in cerkve, krščanski značaj zakona in krščansko vzgojo v šoli, je vsikdar odločno braniti, spoštovati pa je sploh vsako pozitivno versko naziranje.
3. Časnikarji obeh strank naj iščejo stika med seboj in se z informacijami podpirajo. V ta namen naj se časnikarji V. L. S. in S. P. vsako lepo po potrebi shajajo. Izvedejo naj se priprave za skupno hrvaško-slovensko pravaško časnikarsko organizacijo.

Storili so se tudi drugi važni sklepi in bo ta sestanek gotovo obročil v naši žurnalistiki obilo dobrih sadov. Bilo je to zborovanje povsem primeren in dostojen uvod k dogodkom včerajšnjega dne.

Zveza slovenskih odvetnikov.

Občni zbor Zveze slovenskih odvetnikov. V nedeljo, dne 20. oktobra 1912 se je vršil letošnji občni zbor Zveze slovenskih odvetnikov v Mariboru. Udeležilo se ga je okoli 40 odvetnikov in notarjev. Iz temeljitih poročil gg. poročevalcev se je konstatiralo, da v jezikovnem oziru na štajerskem in Koroškem vedno bolj nazadujemo. Posebna pozornost se je posvetila vedno večjemu importiranju kurzovcev na naša slovenska sodišča, iz katerih potem nastanejo sodniki, ki razumejo pač za največjo silo pismeno slovenščino, ki jih pa pusti popolnoma na cedilu, če imajo pred seboj stranko, katere pred sodnikom govori, ne pa piše.

Opozarjalo se je tudi, da je na pritožbe Zveze slovenskih odvetnikov sedanjí predsednik nad sodišča odgovoril, da kurzov nikakor ne more opustiti, ker ni dovolj slovenskega naraščaja. Sedaj pa imamo mnogo ljudi, ki so dokončali vse študije z jako dobrim uspehom in so zmožni obeh jezikov, toda službe ne dobi-

jo, ker so Slovenci; pač pa se k nam importira nemški naraščaj celo iz Spodnje in Zgornje Avstrijske. Zato, da se uči slovenski, dobivajo posebno nagrado od države, dočim Slovencev ne sprejemajo niti v brezplačno prakso.

Posebno pozornost je vzbudila tudi vestnost teh kurzovcev pri tolmačenju jezikovnih naredb glede rabe slovenskega jezika. Če zahteva kak Slovenec, ki pride pred sodnika-kurzovca, slovenski zapisnik, se sklicuje kurzovec na svojo službeno prisego, češ, da bi se pregrešil proti tej prisegi, ako bi sestavil s Slovincem slovenski zapisnik, kajti po justičnih naredbah iz leta 1862 se baje more sestavljati slovenski zapisnik le s tistimi strankami, ki niso zmožne nemškega jezika. Iz tega torej sklepajo, da s Slovincem, ki je zmožen nemškega jezika, ne smejo sestaviti slovenskega zapisnika. Isti kurzovci pa dan na dan kršijo ravno navedene navedbe s tem, da sestavljajo s strankami, ki so zmožne le slovenskega jezika, samo nemške zapisnike. Pri takem početju pa jim vest ničesar ne ne očitati!

Na podlagi naredb justičnega ministrstva iz leta 1862 se je tudi dokazalo, da je takšno tolmačenje jezikovnih naredb iz leta 1862 popolnoma krivično.

Sklenilo se je, da se vloži pritožbe na pristojnem mestu zoper takšno kršenje jezikovnih naredb, pod katerimi trpi tudi materijelno pravo, ker je nemogoče materijelno prav soditi, če sodnik ne razume stranke, ali pa če ni napisan zapisnik v jeziku, katerega razume stranka.

S pozivom, naj nobeden slovenski odvetnik ne opusti grajati kršenje jezikovnih naredb, in da se naj tudi ljudstvo poučuje o pravicah, ki jih ima glede rabe svojega jezika, je zaključil predsednik lepo uspešno zborovanje.

Naše prireditve.

Studenci pri Mariboru.

Včeraj smo imeli tudi pri nas Slomšekovo slavnost, katere se je iztekla nad vse pričakovanje. Pri slavnosti je govoril o Slomšku g. Pušenjak iz Maribora, za kar se mu vsi zahvaljujemo. Po slavnosti se je začela vinska trgatev, ki je bila jako živahna in neprisiljena. Zelimo si več takih prireditev i v prihodnje!

Raznoterosti.

Naš prevzvišeni g. knezoškof so preteklo soboto odpotovali v Trst ter so tam večeraj, dne 20. oktobra 1912, v krasni cerkvi oo. jezuitov, posvečeni presv. Srcu Jezusovemu, konsekrirali nov, dragocen in umetniško izdelan altar, preblazežne device Marije pod imenom „Mati prebudežna.“

Iz učiteljske službe. Na dvorazrednici v Soboti (prvi plačilni razred) je razpisano mesto nadučitelja. Prošnje do dne 1. gručna. Na nemški šoli v Hrastniku (drugi plačilni razred) je oddati slizbo učiteljice ročnih del. Prošnje do dne 15. novembra.

Umrli je v bolnici usmiljenih bratov v Gradcu dne 19. oktobra č. g. Anton Srebre po mučni bolezni v 35. letu svoje dobe. Rojen v Čadramu dne 18. aprila 1877, v mašnika posvečen v Mariboru dne 25. julija 1904 je služil kot kaplan v Laškem trgu, pri Sv. Martinu tik Slovenjega Gradca, v Vuzenici in pri Sv. Valentinu pri Žusmu. Pogreb bo v torek ob 2. uri popoldne. N. v m. p.!

Smrtna kosa. Po kratki bolezni je umrl danes, dne 21. t. m. jutraj, sodnijski nadsvetnik in predstojnik okrajnega sodišča v Mariboru, Anton Liebisch. Danes jutraj so ga prepeljali v tukajšnjo deželno bolnišnico, kjer naj bi ga operirali na slepiču, med operacijo je pa umrl. N. v m. p.!

Cedno priznanje je nevede zdrknilo zadnji „Slogi.“ V poročilu o shodu poslanca Brenčiča pri St. Janžu na Dravskem polju apostrofira gospoda poslanca tako-le: „Doktor Ploj je dal svojim volilcem ob shodih po vaših trditvah par finfarčkov za pijačo... koliko ste dali še vi.“ „Sloga“ tedaj odkrito prizna, da je Ploj „ob shodih dajal liberalcem finfarčke za pijačo.“ Umevno, če se žejnim liberalcem še vedno toži po Ploju.

„Marburger Hütte“, to je posebno planinsko društvo, ki so ga osnovali Nemci za Maribor in okoli. V soboto, dne 19. t. m. zvečer je bil ustanovni občni zbor v hotelu „Erzherzog Johann“. Udeležba je bila silno pičla. Največ je bilo uradništva. Društvo misli nekje na Pohorju v bližini nemškega razglednega stolpa postaviti svojo planinsko kočjo, „Marburger Hütte“, ker je baje za Nemce smrten greh podpirati Slovence in obiskovati na Pohorju slovenske kočje in gostilne. Stavba bo stala 9.000 K. Najbolj se trudi za „Marburger Hütte“ c. kr. nadgeometer Wiesler, kateri je imel na zborovanju tudi veliko besedo. On je za zastonj napravil vse načrte za kočjo. Ne vemo, ali je že kakemu kmetu kaj zastonj napravil. Pohorje in Kozjak hočejo ti Nemci proglasiti za svojo last. Se bridko motijo!

Zadružna Zveza v Mariboru javlja, da se je vrnil g. Pušenjak iz potovanja in da se lahko z njim vsak ponedeljek v pisarni govori. Prirejala se bodo predavanja in okrožni zadrudni shodi, na katerih se bo dalo primerna navodila za vodstvo zadrug. Dosedaj je določeno, da se vrši dne 31. oktobra okrožni zadrudni shod v Kozjem, dne 3. novembra okrožni zadrudni shod v Loki pri Zidanem mostu, dne 21. nov. okrožni zadrudni shod pri Sv. Petru na Medvedovem

selu. Vršila se bodo gospodarska predavanja v Arti-
čah in Pišecah. Natančnejše podatke priobčimo v krat-
kem.

Dr. Ilesičevo modrovanje. Dr. Ilesič je tip o-
nih rodoljubov, ki z ženskogostim bešedičenjem re-
šujejo domovino. Dr. Ilesič sedaj prodaja svojo uče-
nost, kako se naj domovina reši, po Gorici in Trstu.
Da nihče ne more kontrolirati njegove modrosti, go-
vori tam spodaj na jugu o severni narodni meji na
Kordškem in Štajerskem. Kako modri so nekateri
njegovi stavki (po „Soči“): „Ob severni meji tudi
(!) gine ponekod (!) volja in zavednost...“ Dobro
bi bilo, ako bi prišel dr. Ilesič te volje in zavedno-
sti večkrat semgor utrjevat.

Proti Einspinnerju. Poslanec Einspinner je
osnoval v Nationalverbandu novo stranko, imenova-
no „mladonemška stranka“ in za Štajersko — nov
„Volksbund.“ Novi organizaciji po zatrdilih osnova-
teljev niste naperjeni ne proti nemškemu radikalcem,
ne proti agrarcem. Sestojijo po večini iz pristašev
nekdanje nemško-frajinovske stranke in ste namen-
jeni v prvi vrsti meščanskim producentom. Ker je
Einspinner pri snovanju / svojih strank prezl W-
stiana in ker je s tem razcepljenost v nemškem ta-
boru še večja, se huđujete na Einspinnerja „Mar-
burgerca“ in „Tagespost“ in mu očitajte sebične na-
mene. Postal bi blaje rad deželni odbornik, minister
in Bog ve še kaj. Nemško-nacionalni prijatelji se go-
tovo dobro poznajo. Očividno! smatrajo go-
spodji vse javno delovanje za kšeft.

Khuen in Marekhl si podajata roke, zagovor-
nika sramotnega Cuvajevskega režima / sta se našla.
V odgovor na Marekhlav govor v avstrijski delega-
ciji, v katerem je ta zagovarjal Cuvajev režim in
ga z nekajalirskim namigavanjem priporočal za to-
stranski slovanski jug, je vstal v ogrski delegaciji
hrvaški tiran grof Khuen in izjavil da bi se na te-
melju, kakor ga je počel Marekhl, lahko našli Mar-
žari in Nemci. Res, spodnještajerski nemški birpoli-
tikarji so lahko veseli in ponosni. Njihov voditelj se
z odobravanjem Cuvajevskega režima, ki ga smatrajo
tudi pošteni Nemci za nevzdržen škandal in za ne-
varnost za monarhijo, brati s Khuenom. Voditelj
korumpirane ogrske gentry Khuen in vodi-
telj spodnještajerske renegatske / špisarije / Marekhl
roko v roki. Par nobile fratrum! Če se vsak pošten
človek zgriža, kaj to gotovim nemškim nacionalcem,
ki nimajo nobene časti in ne poznajo nobenega po-
litičnega poštenja, mar.

Liberalci pod ključem. Za včeraj popoldne ob
3. uri je bil sklican v restavracijskih prostorih Nar.
Doma ustanovni shod „naprednega“, ali kakor so li-
beralni ovinkarji pozneje farbali, „narodnega“ poli-
tičnega društva za Maribor in okolico. Za shod je tu-
di nekaj naših somišljenikov dobilo povabila, katerim
so se deloma odzvali. Ob 4. uro ko bi se naj za-
čelo zborovanje, je bilo navzočih samo še le do 20 lu-
di, med njimi železniški uradnik Kejžar kot sklica-
telj, advokat dr. Glaser, c. kr. profesor Pivko, dr.
Kukovec iz Celja, pisar Škvarča, penzionirana nad-
učiteljica Podobnik in Hren, nekaj Kejžarjevih železni-
čarjev, par Sokolov in odvetniških pisarjev. Ti ljud-
je so bili naenkrat v mučnem položaju. Radi enega
našega somišljenika si namreč ta množica „napred-
njakov“ ni upala zborovati v spodnjih prostorih Na-
rodnega Doma, kamor je bil shod sklican. Da bi bili
našega pristaša, ki je imel v rokah vabilo, zagnali iz
dvorane, jim je manjkalo korajžje. In vzdignila se je
junaško liberalna četa kakor Turek s Tuze in jo mah-
nila v Čitalnico pod ključ. In to samo radi enega na-
šega pristaša. Kljub temu pa smo zvedeli za slavni
potek liberalnega ustanovnega zborovanja. Vodil in o-
tvoril ter pravila prečital in razložil je Kejžar. O ci-
ljih, ki jih zasleduje novo liberalno društvo, je z o-
gromnemu poslušalstvu primerno zgovornostjo go-
voril celjski dr. Kukovec. Nobenega posebnega navdu-
šenja ni bilo opaziti ob njegovem govoru. Kakor je
bila v Čitalnici velika praznота, tako se je tudi ta go-
vor odlikoval le po praznih frazah. Dr. Kukovec je
priporočal svojim zvestim, naj se ne zmenijo ne za kle-
rikalce, ne za Nemce in nemškutarje, ampak naj „po
svoje“ skušajo dobiti mariborske in okoliške Slovence
pod svoj plašč. O mariborskih občinskih volitvah
je govoril dr. Pivko, ki je povedal, da je dolžnost ma-
riborskih Slovencev, voliti socialne demokrate, če bo-
do ti postavili kandidate. Hude težave so imeli libe-
ralci tudi pri sestavi društvenega odbora. Dr. Rosi-
nal ki je še le proti koncu slučajno došel v Čitalnico,
ni na noben način hotel sprejeti predsedniškega me-
sta, katero je bilo potem poverjeno adv. dr. Glaser-
ju. V odboru so še: Kejžar, trgovec Weixl, učitelj
Lesjak, Robič, dr. Pivko itd. K društvu je pristopilo
nemara komaj toliko članov, kolikor jih zahtevajo pra-
vila za veljavno ustanovitev. Društvo baje namerava
posvetiti svojo pozornost „politični probuji“ maribor-
skih in okoliških Slovencev. No, za okolico ste go-
spodji vstali prepozno. Za vašo probujo naše ljudstvo
ne mara.

Novi koroški deželni predsednik. Uradna „W.
Zeitung“ objavlja imenovanje sekijskega šefa v not-
ranjem ministrstvu, dr. Alfreda barona Fries-Skene
za novega koroškega deželnega predsednika na mesto
barona Heina. „Tagespost“ z imenovanjem ni nič po-
sebnega zadovoljna in pravi, da je političnega značaja.
Za „Slovensko Stržo“ so darovali: (gospod
Luka Hleb 20 K, na Slomšekovi slavnosti v Mariboru
se je nabralo 51.20 K, gospodična Alojzija Vrečko
na Dunaju 1 K, gospod Roškar v St. Jakobu v Slo-
v. goricah je nabral na gostiji Roškar-Žnudi 30
K. Hvala.

Štajersko.

Ormož. Dne 12. t. m. so našli okrog 4. ure po-
poldne na travniku Jakoba Mikla iz Veličan na ne-
kem kupu krme mrtvo truplo neznane moške osebe.
Na mrtvecu ni bilo nobenih znamenj umora. Zadel
ga je kap. Prepeljali so ga na pokopališče in pokop-
pali. Identiteta še ni dognana.

Ptuj. (S samokresom smrtno ranil.) Osemlet-
nega posestnikovega sina Jožeta Omuleca / v Obla-
kih, okraj Ptuj, je dne 12. t. m. na paši s samokre-
som smrtno nevarno ranil neki 14letni deček. Krog-
la je malega Jožeta zadela v glavo. Prepeljali so ga
v ptujsko bolnišnico, kjer je čez dva dni umrl. Ker
meč obema dečkoma ni bilo nobenega prepira, je
vzrok nesreče bržčas nepreviđenost.

Ptuj. (Okrađeni rokodelski pomočnik.) V prej-
šnjem tednu sta bila na Ptuj okrađena elektroteh-
nik Gacadi in krojaški pomočnik Ivačič. Bila sta na
potovanju. Ukrađena jim je bila obleka v vrednosti
60 K in denarnica z vsebino 160 K. Vrhu tega so
se bile Gacadiju ukrađene vse listine, katere je on
imel pri sebi. O tatu, ki je bržčas bil tudi kak po-
tujoč rokodelski pomočnik, ni do sedaj ne duha in
ne sluha.

Vojska na Balkanu. Črnogorsko-turška vojska.

Severna kolona.

Severna kolona pod generalom Vukotičem, ki
je do zdaj hitela od zmage do zmage, je zavzela u-
trdne Pepič, Nojere, močno utrjeno goro Vizitor,
trdnjavo Guzinje in naposled Berano, in prodira se-
daj proti močni trdnjavi Rožaj ob reki Ibar. Če se
posreči Vukotiču, zavzeti še to trdnjavo, ima prosto
pot do Mitrovice, kjer si seže v roko s srbsko kolo-
no, ki prodira po dolini Malo Kosovo proti mestu
Mitrovici.

Plava padla.

Glasom poročil iz Podgorice so Črnogorci dne
19. t. m. proti večeru naskočili turško pozicijo Pla-
vo. Po kratkem in vročem boju je padla Plava. Vje-
tih je 280 turških vojakov in častnikov, katere so od-
vedli v Podgorico. Ostale turške čete so se razpršile
na vse strani. Večji del je zbežal proti Djakovici.
Sahvin-bej z 2000 Arnavti padel v za-
sečo.

Turški poveljnik Sahvin-bej, ki je prišel Plavi
na pomoč in je operiral za hrbot generala Vukoti-
ča, je prišel z 2000 Arnavti v zaselo. Po srditem bo-
ju je bila njegova četa uničena. On sam je bil vjet in
280 mož njegove čete so odvedli v Podgorico.

Južna kolona.

Južna kolona pod poveljem prestolonaslednika
princa Danila se zbira po zavzetju Šipčanika, Vra-
nje, Gradiča, Tuzija in naposled Huma, okrog Hu-
ma, da jo udari proti Skadru, kjer prične skupno
obleganje Skadra z zahodno kolono generala Marti-
noviča, katera neprestano napada in obstreljava trd-
njavo Taraboš, ki tvori ključ Skadra.

Zahodna kolona.

Zahodna kolona generala Martinoviča oblega
trdnjavo Taraboš od treh strani. Pače Taraboš, —
pače tudi Skader. Skupno obleganje Skadra se pri-
čakuje v najkrajšem času.

Stara Srbija pozdravlja Črno-
gorce.

Ko je korakala kolona prestolonaslednika prin-
ca Danila po Stari Srbiji, je bila povsod z velikim
veseljem in navdušenjem sprejeta. Ohodni kristja-
ni vidijo v Črnogorcih svoje toliko zaželeno rešite-
lje iz spon več kakor petstoletnega suženjstva.

Bolgarsko-turška vojska.

Bolgarija zmaga

Turški trdnjavi Kurdkale in Musta-
fa-Paša — padli.

Bolgarska glavna armada je prekoračila turško
mejo ter prodrla do Kurdkale, katero je vzela z na-
skokom. Kurdkale je oddaljeno 10 km od bolgarske
meje. Nato so naskočili Bolgari še drugo trdnjavo
Mustafa-Paša, katera je tudi padla. Bolgarske čete so
z godbo na čelu korakale v mesto Mustafa-Paša, kjer
jih je ondotno bolgarsko prebivalstvo navdušeno spre-
jelo. Bolgari so vjeli 170 turških konjenikov.

Manifest bolgarskega carja.

Bolgarski car Ferdinand je dne 17. t. m., ob
7. uri zvečer, prebral v glavnem taborišču manifest,
ki se glasi:

„Bolgari! Tekom 25 let sem se trudił za srečo
in slavo bolgarskega naroda ter za mir in kulturno
delo. Upal sem, da dosežem v miru napredek nara-
da. Toda usoda je hotela drugače. Prišel je trenu-
tek, ko sem moral poklicati vas pod orožje, da re-
šite veliki problem in osvobodite naše brate onkraj
Rila in Rodopa. 35 let po osvoboditvi Bolgarske ti
naši verski in narodni bratje še niso tako srečni, da
bi mogli živeti človeško življenje. Vsi napor, da bi
olajšali njih usodo, vsi napor, da bi mogli ustvariti
kulturne razmere, da bi krščanski narodi mogli u-
živati človeške pravice, so bili zaman. Žive milijoni
našega ljudstva v sužnjosti in bedi ter me pre-
tresa spomin našega krščanskega osvoboditelja car-
ja, ki je rekel, da moramo sveto delo dokončati. In
zato vas pozivljam, da prihitimo krščanskim prebi-
valcem Turčije na pomoč. Nimamo drugega sredst-
va, kakor orožje, da ščitimo življenje in imetje svo-
jih bratov v Turčiji. Anarhija v turških provincah

pa ogroža tudi naše narodno življenje. Po masakrih
v Štipu in Kočani je Turčija, namesto da bi napra-
vila mir in red, mobilizirala svoje vojaštvo. Človeš-
ka in krščanska čuvstva, sveta dolžnost nas kličejo
na pomoč svojim bratom. Čuvstvo dolžnosti nam na-
rekuje, da smo poklicali sinove domovine pod zasta-
vo. Naše delo je pravično, veliko in sveto ter živim
v neomajni veri, da nam bo Vsemogočni pomagal,
da ohranimo svoje brate.

Naznanjam narodu bolgarskemu, da sem pro-
glasil vojno / za človeške pravice / v Turčiji / živečih
kristjanov / ter pozivljam svojo hrabro armada na
pohod v turško ozemlje. Na naši strani stoje / proti
skupnemu sovražniku armade / z Bolgarsko združenih
držav Srbije, Črnogorske in Grške. V tem boju bo
stal križ proti polumesecu, svoboda / proti tiranstvu.
Na naši strani stoje vsi, ki ljubijo pravico in / na-
predek ter vas, oprt na simpatije kulturnih narodov,
spominjam / na hrabre in junaške čine / vaših očetov
prednikov in našega učitelja, velikega ruskega o-
svoboditelja ter vam kličem, da korakajte naprej od
zmage do zmage. Bog z nami!“

Podpisani so kralj in vsi ministri.

Bolgarski poveljniki odpotovali k
armadi.

Iz Zofije poročajo:

Car je odpotoval v glavni stan. Generalni štab
prve bolgarske armade, ki ji poveljuje general Ku-
tinčev, je odpotoval na bojišče. Drugi bolgarski ar-
madi poveljuje general Ivanov, tretji pa znani vo-
jaški pisatelj general Dimitrijevič; carov vojaški sve-
tovalec je general Savov, dejanski načelnik gene-
ralnega štaba je general Hajčev, ki je zelo miren in
moder vojaški strokovnjak. V Bolgarijo se je vrnil
bolgarski polkovnik Zenderev, ki se je izselil v Pe-
terburg, ko so Aleksandra Battenberškega pahnili
z bolgarskega prestola. Bivši bolgarski minister Ge-
nadjev se je pred dnevi kot prostovoljec oglasil in
odpotoval k armadi.

Srbsko-turška vojska.

Ker si vesti o srbsko-turških bojih ob meji zelo
nasprotujejo, se v podrobnosti teh bojov ne bomo spu-
ščali, dokler nimamo pozitivnih podatkov.

Poročila iz glavnega srbskega tabora se glase
za Srbe ugodno. Srbi so baje zavzeli Džumala-Bala
ter prodirajo proti Prištini.

Odhod srbskega kralja na
bojišče.

Kralj Peter se je dne 17. t. m. v spremstvu
kraljeviča Gjorgja in ministrskega predsednika Ni-
kole Pašića odpeljal v glavno srbsko vojno tabori-
šče v Niš. Na Kolodvoru se je poslavljala od njega
tisočglava množica. Na peronu so ga čakali razni
državniki in politiki, poslanci in diplomatski zbor,
na čelu z ruskim poslanikom Hartwigom.

Kralj Peter se je posebno prisrčno poslovil od
navzočih poslancev. Poslovivši se od njih, je rekel
s povzdignjenim glasom: „Grem k svoji armadi v
kreпки nadi, da se z njo zmagovit zopet vrnem.“

Vsi navzoči so odgovorili: „Naj se zgodi božja
volja!“

Nato je metropolit Dimitrijevič blagoslovil kralja
Petra, ki je po blagoslovu s svojim spremstvom sto-
pil v vlak ter se odpeljal proti jugu.

Množica se je odkrila, mahala z robci in kli-
cala: „Kralj, vrni se z vencem zmage!“

Grško-turška vojska.

Grško napredovanje.

Grška armada pod vrhovnim poveljem grškega
prestolonaslednika Konstantina je prodrla preko La-
rise čez prelaz Meluna do Elasona na turško mejo.
Drugi armadni zbor pod generalom Sapuntaki pa
koraka preko Arte proti turški trdnjavi Janini. Dve
grški topničarki sta pa udrli v zaliv Arta, ne da bi
bila to zamogla ubraniti turška trdnjava Preveza, ki
straži vhod v zaliv. Obe topničarki bodete podpirali
operacije grških čet proti Janini.

Vojska na morju.

Ob sedanji balkanski vojski pridejo glede na
morsko vojsko v poštev Turki, Grki in Bolgari.

Turki so sicer svoje / vojno brodoge zanemar-
jali, a kljub temu / postane lahko turško vojno bro-
doge osobito Bolgariji nevarno. Turki imajo oklop-
nici „Heirredin Barberus“ in „Tongut Reis“ (10.600
ton), stare kasematske ladje „Messudje“, „Assar i
Teufik“ in novi križarici „Hamidiye“ in „Mediحية.“
Nadalje ima Turčija dve moderni torpedni križarici
in osem torpednih rušilcev.

Bolgarska ima avizno torpedovko „Nadježdo“,
dve stari jahti „Ateksander I.“ in „Krum“, parnika
„Asjen“ in „Simeon Veliki“, torpedovke „Hrabri“,
„Bistri“ in „Smeli.“

Grško brodoge obsega / tri / zastarele obrežne
križarice, eno oklopno križarico, osem torpednih ru-
šilcev in šest torpedovk. Grška je, kakor smo poro-
čali, kupila na Angleškem tudi zadnji čas štiri tor-
pedovke, ki se že peljejo na Grško.

Turčija slabo pripravljena.

Turški listi pravijo, da vlada med turškim
prebivalstvom velikansko navdušenje za vojno. A
kljub temu pa priznava sama turška uprava, da je
disciplina med turškim vojaštvom zelo slaba. V tur-
ški vojski je namreč mnogo kristjanov, ki kršijo že
disciplino ter dajejo na ta način slab vzgled druge-
mu vojaštvu. Dezertacije so na dnevnem redu ter
se turška vojna uprava trudi, napraviti vsaj v več-
jih garnizijah red s tem, da kruto nastopa proti u-
pornikom.

Loterijske številke: Dne 19. oktobra 1912.

Trst	7	4	89	68	75
Line	40	44	38	42	28

Službo organista

se odda pri Sv. Križu nad Mariborom. — Nastopi se lahko takoj. 213

Razpis.

Razpišujejo se dela pri zvoniku farne cerkve v Trbovljah, ki znašajo 8.300 K. Podjetniki, ki se zanimajo za ta dela, naj pošljejo svoje pismene ponudbe do 31. t. m. občinskemu uradu v Trbovljah.

Dotični načrti in stroškovnik je na razpolago v občinski pisarni vsak dan razen nedelje od 8. do 12. ure popoldan in od 1. do 4. ure popoldan.

Županstvo Trbovlje,

dne 13. vinotoka 1912.

G. Vodušek l. r.

Prostovoljna javna dražba.

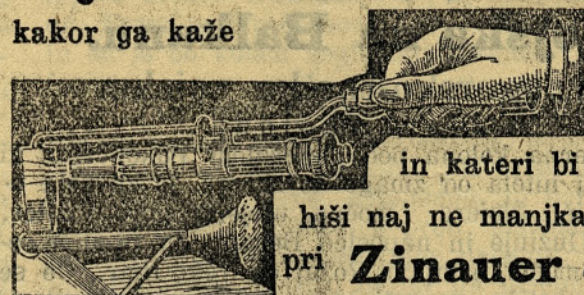
posestva vl. št. 99 k. o. mesto Celje, obstoječega iz hiše v Celju v Graški ulici števil. 8 z vrtom, ki leži tik za hišo se vrši v ponedeljek, dne 26. oktobra 1912 predpoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. notarja gosp. Lovra Baša v Celju.

Hiša je enonadstropna leži v središču mesta v najbolj prometni ulici. V nji sta dva trgovinska lokala z vsemi potrebnimi stranskimi prostori. Vrh tega je še poseben trakt na dvoršču z stanovanji in oskrbnimi lokali. — Izklicna cena znaša 56.000 K.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati v pisarni c. kr. notarja gosp. Lovra Baša v Celju, Rotovška ulica v navadnih urah, kjer se dobijo tudi nadaljna pojasnila. 210

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg

stoječa

slika

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281

Sv. Jakob v Slov. gor.

Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Pošilja se po povzetju.

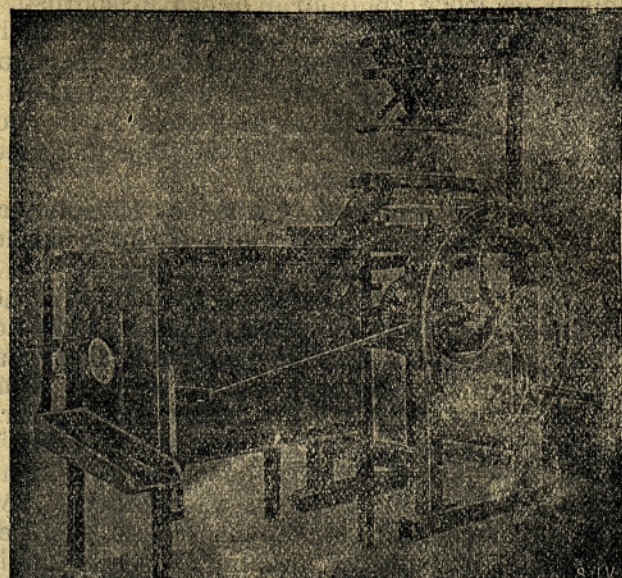
Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača! 44

Liniment mazilo,

najboljše sredstvo, če si hočeš odstraniti potenje nog. Cena 3 krole (tudi v znamkah). — Pošilja franko.

Mestna lekarna pri c. kr. „Orlu“ v Mariboru

Glavni trg tik rotovža. 131

Fr. Kampuš: Zg. Poljskava pri Pragarskem

vsem kmetom naznani in se jim priporoča, da bi prišli k njemu stroje kupovat, ker zdaj jih ima okoli 2. do 300 doma, vsake vrste, ima zdaj najnovejšo ročno mlatilnico, tudi geplne mlatilnice, slamoreznice, reporeznice, pluge, brane, okopalnice in osipalnice, mlino za sadje in grozje mlet, stiskalnice ali preše, najnovejšo sesalno ali pumpe za studence in gnojnice, s katero se lahko napumpa v eni minuti eden polovnjak vode ali gnojnice, vsake vrste male in tudi velike tehtnice, tudi vsake vrste mostne tehtnice, katere pustim sam postaviti na svoj odgovor, stroje za seno kositi, obračati in grabiti, najnovejšo sejalno stroje, pri katerih se prihrani ena tretjina zrnja; ima tudi vsakovrstno železje za mlino in žage, tudi motorje na bencin, sesalni plin, surovo olje, sopar ali „dampf“, največje mlatilnice, zraven ima vse kar kdo rabi, stroje za šivat „Central Bobin“ po najnižji ceni, vsakovrstne stroje za kovače, lončarje, opekarje, tudi opreme za pekarije, kotle za kuho, brzoparilniške prave „Alfa Separator“, po najnovejšem izdelane, pri katerih se prihrani zelo veliko časa in drv. Najnovejšo mlino za zrnje mlet, da si lahko vsak kmet doma vsakovrstno zroje melje in doma vsakovrstno moko napravi, goni se lahko na roko, gepl, tudi na vodno in parno moč, domači izdelek, dam tudi vsakemu kmetu na poskušnjo; koleša ali bicikelne, pisalne stroje vsake vrste. Zmerne nizke cene, ugodni plačilni pogoji, tudi na več let. Kdor k njemu na dom pride, ali ako mu piše, da se on sam pri kmetu oglasi, dobi vsak kmet vse stroje 10 odstotkov cene, kakor drugače, vsakemu pride na svoje stroške na dom, da se dogovorita, ne na kmetove stroške. Vse varstvene priprave za mlatilnice se pri njem dobijo, katere mora vsak kmet imeti, kdor ima mlatilnico. 428

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela oekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katere izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravc v Celju

Gospodska ulica 5.

Ni treba si glavo tretji!

Najboljše špecerijsko blago, zanesljiva kaljiva vsakovrstna semena

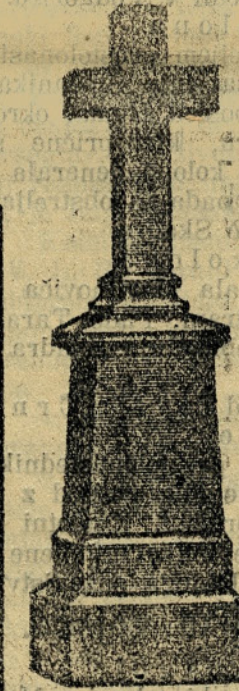
voščenih in drugih vrst sveč, dobivate zajamčeno solidne postrežbe pr staroznani trdki

Milan Hočevnar Celje
tik farne cerkve.

„Slov. Straža“ v Ljubljani

želi imeti v vsaki občini po vsem Slovenskem zanesljivega človeka, ki bi sodeloval pri „Ljudskem zavarovanju“. Zagotovljen je dober in trajen zaslužek. — Ponudbe pod „Ljudsko zavarovanje“ na Slov. Stražo v Ljubljani. 171

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, hrusi in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materiala. :: Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Kulantni plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. :: Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno.

Brzojavke: Kamnoseška družba :: Celje.

Nikdar se ne bode te kesali - -

ampak zadovoljni bode te in vedno hvalili slovensko trgovino, ker si lahko veliko denarja prihranite če bode te vedno kupovali vse Vaše potrebščine v trgovini

J. N. Šoštarič, Maribor Gosposka ul. 5.

Veliko izbiro najboljšega in najmodernejšega blaga za moške in ženske obleke, platna, sukna, druka, satins, čefira. — Bogata zaloga gotovih oblek, srajce, kravate, ovrtniki, naramnice, nogovice, dežniki itd. — Za telovadna društva vse potrebščine in kroji v zalogi. Cene veliko nižje kakor drugod. Postrežba strogo solidna

Hotel Trabesinger v Celovcu**Velikovška cesta****št. 5**

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zajamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.**ROBERT DIEHL****žganjarna v Celju**

priporoča svojo doma žgano slivovko, trpinovec, vinsko žganje, kvinjenec kakor tudi

štajerski konjak